

فَلَقْ

ویژه‌نامهٔ

خون و خاکستر

اردیبهشت ۱۴۰۴

صفحه ۲

دردل آوار، قلبی هنوز می‌تپد

غزه، مدرسه‌ای برای معنا کردن مقاومت

صفحه ۴

الی‌المهدی

مسئله فلسطین، مسئله ظهور است

صفحه ۵

عاشورا به وقت غزه

عاشورای مدرن و رزم واژگان مظلومیت

”

درد دل آوار، قلبی هنوز می‌تپد

غزه، مدرسه‌ای برای معنا کردن مقاومت

شکل می‌گیرد. این مفهوم، نه تنها به عنوان یک تاکتیک سیاسی یا نظامی، بلکه به عنوان یک جبهه وسیع از ملت‌های ستم‌دیده و آزادگان جهان مطرح است که در برابر منطق تحمیل و سلطه قد برافراشته اند.

آمارهای دردناکی که از غزه به گوش می‌رسد، گویی صدای سکوتی است که دیگر نمی‌تواند از درون آوارها پنهان بماند. وزارت بهداشت فلسطین اعلام کرده که از آغاز تجاوز رژیم صهیونیستی، تعداد شهدای این منطقه به بیش از ۵۰ هزار و ۳۵۷ نفر رسیده و بیش از ۱۱۴ هزار نفر نیز مجروح شده‌اند. و در موج

بلکه نمادی از ایمان، تفکر و تصمیم قلبی است. این مکتب اعتقادی، با فشارها قوی‌تر می‌شود و انگیزه افراد و عناصر آن با دیدن خباثت‌ها، شدیدتر و دامن‌دهنده آن گسترده‌تر خواهد شد. مقاومت، خوف و حزن را برطرف می‌کند و به انسان‌ها امید و اراده می‌بخشد. این روحیه، درد دل مردم غزه و حامیان‌شان در سراسر جهان، زنده و پویاست و نشان می‌دهد که ایستادگی در برابر ظلم، نه تنها ممکن، بلکه ضروری است.

در اندیشه اسلامی، مقاومت یک وظیفه الهی است که بر پایه ایمان، تقوا و اراده

در دل تاریکی شب‌های غزه، جایی که اشک‌های کودکان بی‌گناه بر خاک گرم می‌چکد و صدای ناله‌های مادران در میان آوارها گم می‌شود، جهانیان نمی‌توانند بی‌تفاوت بمانند. امروز، موجی از همدردی و اعتراض از گوشه و کنار جهان برخاسته است؛ از دانشگاه‌های معتبر اروپا و آمریکا تا خیابان‌های شهرهای بزرگ، مردم با قلبی آکنده از عشق و همبستگی، صدای مظلومیت فلسطین را فریاد می‌زنند.

در این میان، مفهوم «مقاومت» در دل تاریکی‌ها می‌درخشد. مقاومت، نه تنها ایستادگی در برابر ظلم،

یادداشت

پول مارا می برند جای دیگر خرج می کنند

این مسئله مدام مطرح می شود که اگر ما نخواهیم پولمان خرج کشورهای دیگر شود باید که را ببینیم؟

«امر بدیهی»

این حرکت که کشوری با کشورهای و ملت های دیگر همفکر و هم عقیده آنان هستند همکاری کند امر جدیدی نیست ضمن اینکه این کار موجب تقویت خود کشور شده و از ضعف آن کشور در مقابل بیگانگان جلوگیری می کند چراکه حمایت متقابل کشورهای دیگر را هم در بر خواهد داشت

«پولمان را خرج فلسطینیان می کنند»

تعبیر غلطی است اول تعبیرمان را باید درست کنیم تا با ذهنیت افرادی که برای غزه فلسطین هزینه می کنند آشنا شویم، اینکه سرمایه خرج جنگیدن با اسرائیل می شود تعبیر درست است حال اینکه در کدام ناحیه است این جنگ مهم نیست، مسئله اصلا آزادی فلسطینیان نیست مسئله آزادی مظلوم و جلوگیری از ظلم ظالم است ظالمی که برایش ایرانی و فلسطینی ندارد او مثلث خود را به هر قیمتی شده می خواهد

جدید حملات از ۱۸ مارس، بیش از ۱۰۰۰ شهید تازه و بیش از ۲۳۵۹ زخمی ثبت شده اند. این ارقام تلخ، زخمی زنده از زندگی هزاران نفر هستند که هریک داستانی از درد، امید و ایستادگی در دل تاریخ می نویسند.

مقاومت فلسطین توانسته است افکار عمومی جهانی را به خود جلب کند. عملکرد غیرقابل دفاع رژیم صهیونیستی در بمباران مناطق مسکونی، افکار عمومی دنیا را علیه این رژیم برانگیخته است، به طوری که حتی دولت های غربی تحت فشار افکار عمومی داخلی خود، مجبور به اعمال فشارهای زیادی برای سرکوب مردم شده اند.

در پایان، مقاومت تنها یک واکنش به ظلم نیست؛ بلکه یک انتخاب آگاهانه برای حفظ کرامت انسانی است. مردم غزه، با وجود رنج ها و سختی ها، ایستاده اند و به جهانیان نشان می دهند که صدای حق، هرگز خاموش نمی شود. این بیداری وجدان جهانی، نویدبخش آینده ای است که در آن عدالت و انسانیت بر تاریکی ها غلبه می کنند.

علی طهرانی • کارشناسی علوم سیاسی

پیاده کند، به هر قیمتی پس اگر امروز نجنگی فردا در کوچه های شهرتان باید بجنگی، در اصل این فلسطین است که دارد به ما کمک می کند و بجای ما و همه جهان هزینه می دهد

«در کشور کلی گرفتاری هست»

مسئله اولویت و فوریت است برای مثال اگر فردی مشکل ناراحتی قلب داشته باشد آن هم از قدیم الایام یکی از اولویت های سلامتی اش مواظبت از قلبش است و اینکه مثلا مرتبا در روز ۳ شنبه به دکتر برود برای معاینه اما اگر در این حین روز ۳ شنبه بدنش دچار جراحت شده و خونریزی پیدا کند دیگر کسی او را ملامت نمی کند که مگر وقت دکتر قلب نداشتی، چراکه اگر جراحی را درمان نمی کرد دیگر جانی باقی نبود که حال بخواهد به فکر درمان قلبش باشد، اگر امروز از جبهه مقاومت حمایت نشود و شر اسرائیل کم نشود و عوضش فقط و فقط به مسائل داخلی بپردازیم دیگری ایرانی باقی نمی ماند که حال بخواهیم به فکر استان هایش باشیم پس باید بطور منظم هم فعالیت داخلی کرد و هم فعالیت خارجی آن هم با نظر به نظام اولویت و فوریت.

”

الی المهدی

مسئله فلسطین، مسئله ظهور است

دل خوش کردن؛

ایام شهادت حضرت حمزه سید الشهدا و سید الکریم عبدالعظیم حسنی مدام در راهروی ذهنم این فکر پرسه می زد که مردمی که امروز اشک جانکاه می ریزند در جنگ احد هم حاضر می شدند و به همراه رسول خدا گردن طاغوت می شکستند ؟ در بدر و حنین چطور ؟ استبعاد این گمان از آنجایی است که امروز نمی توانم اثری از این حماسه را در رفتار آنان ببینم افرادی که امروز برای فلسطین کاری نمی کنند بعید است که در صورت زیست در صدر اسلام رفتار متفاوتی بروز می داند ؛ ترس، جولانگاه نفّس نجس شیطان، این روز ها گرد ترس برجامعه اسلامی نشسته نه

از جنس پاکش، بلکه از آن جنس که مسلمانان را هنگام هزینه کردن در مسیر حق یاد همسرانشان، خانه هایشان و تجارتشان می اندازد، خداوند در قرآن کریم هشدار داده است { بگو: اگر پدران و فرزندان و برادران و همسران و خویشان و اموالی که فراهم آورده اید و تجارتی که از بی رونقی و کسادی اش می ترسید و خانه هایی که به آنها دل خوش کرده اید، نزد شما از خدا و پیامبرش و جهاد در راهش محبوب ترند، پس منتظر بمانید تا خدا فرمان عذابش را بیاورد؛ و خدا گروه فاسقان را هدایت نمی کند. } (توبه، ۲۴)

کَيْفَ اسْتَشَقَى لِطُفْلَى

{ چگونه برای طفلم درخواست آب

می کردم }

عده ای دیگر هم برای فروگذاری دفاع از حق از تفاوت های مذهبی می گویند از اشتباهات سیاسی می گویند اما طفل بیچاره چی ؟ بفرمایید این عزیز جان چه کند تا او را هم در معادلات خود حساب کنید نمی دانم شاید کودک کشی فرعون برای بعضی طبیعی جلوه می کند چرا که خب بدیهی است «انسان دشمنش را دفع و ریشه کن می کند» مسئله این است که اگر افراد نظامی جرمی مرتکب شدند بعید می دانم کودک ۷ روزه هنوز تصمیمی گرفته باشد که اجازه داشته باشی او را ادامه دهنده راه پیشینیان بدانی البته که فرعون به این چیز ها اهمیت نمی داد، با

مسئله فلسطین مسئله بزرگ شدن روح و مسئله عزم و اراده است مسئله همبستگی است مسئله ظهور است؛ من فکر می‌کنم مانع ظهور حضرت حجت تفاوت توصیف جوامع از آرامش و زندگی است؛ عموماً به چه چیزهایی دل خوش می‌کنیم، خانه؟ همسر؟ فرزند؟ اصلاً اگر حضرت ظهور کنند همراه او نخواهیم بود؛ ترس ازدست دادن خانه‌هایمان، همسرانمان و ...، عاشورا رخ خواهد داد، عده انسان مریض که عفونت از بدنشان سرریز است و با سنگ طبیب را می‌زنند چراکه دارو تلخ است شیرینی اش پنهان در تحقق آینده بعد از آن است و درک این شیرینی بر نمی‌آید مگر از روح بزرگ و بزرگ اندیش که درک او از آرامش وابستگی‌هایش به زمین نباشد، اگر خود را نسازیم از زندگی سراسر پر از فیض در جوار جان نازنین پسر زهرا محروم خواهیم شد.

اگر مسئله فلسطین برای ما حل شود یعنی ذره ذره مهارت‌های لازم برای هم‌رکابی امام زمان را فرا گرفتیم، آنوقت است که بی‌ترس و از روی ایمان حرکت می‌کنیم و دل را برای تحمل درد‌های جهان بزرگ می‌کنیم و این شاید دلیل همان باشد که پیر طریقت گفت: (قضیه فلسطین کلید رمز آلود گشوده شدن درهای فرج به روی امت اسلام است)

{ این قاصم شوکه‌المعتدین؟ }

به این جریان دامن زده و آب درهاون صهیونیست‌ها می‌ریزند، اگر بنا است دلشان برای امت رسول خدا نسوزد و اگر قرار است دفاع از خود را جرم بدانند خوب است لا اقل متجاوز را هم محکوم کنند. خوب است اگر ترک نکردن خانه را جرم می‌دانند لا اقل شلیک مستقیم به پیرزنی در حال کوچ کردن را محکوم کنند، امروزه کم نیستند افرادی که بر زخم مظلومان فلسطین می‌خندند و مسلمانانی که نسبت به آنها بی تفاوت هستند و خورش نانشان خون مظلومان است، چه زیبا فرمود حسین علیه اسلام { فقد مِلَّئْتُ بُطُونَكُمْ مِنَ الْحَرَامِ وَ طَبَعَ عَلَى قُلُوبِكُمْ. / شکم‌هایتان از حرام پر شده و بر دل‌هایتان مهر [غفلت] خورده است. } (بحار الأنوار، ج ۴۵) الی المهدی

راستی آنها که امروز حاضر به هزینه دادن در مسیر حق نیستند فردای ظهور چه می‌کنند، این خیال خام است اگر می‌گویند با ظهور پسر زهرا حجت بر ما تمام می‌شود چراکه انسان‌ها همانگونه که امروز زندگی می‌کنند فردایشان را رقم می‌زنند، کسی که به عمر خود لحظه‌ای از خودگذشتگی و فدا کردن اهداف و آمال زندگی برای مسیر درست را نیاموخته روز موعود کمیتش لنگ خواهد زد اگر بنا به ظهور موجب اتمام حجت بود که بنی اسرائیل نمی‌گفتند: ای موسی! تا آنان در آنجا نباشند، ما هرگز وارد آنجا نخواهیم شد، پس تو و پروردگارت بروید [با آنان] بجنگید که ما [تا پایان کار] در همین جا نشسته ایم. (مائده، ۲۴)

این اوصاف این جماعت حق را به کودک کش داده و با اشکی مصنوعی تر از اشک تمساح یاد آور می‌شوند که در جنگ نباید به دنبال حلوای خیراتی بود، حلوای طفل مرا یاد عاشورا می‌اندازد نمی‌دانم شاید شامیان دل سنگشان با همین توجیه قانع شد، خدایا بر ما منت گذار و مارا پیرو ذهنیت قاتلین پسر پیامبر قرار داده تا برای علی اصغر هم که شده خونخواه اطفال مظلوم باشیم.

لَمْ تَسْجَلُونَ دَمِي

{ برای چه خون مرا حلال می‌دانید } آیا اختلاف مذهب و دیدگاه دلیل بر سرپوش گذاشتن بر مظلومیت است؟ چندان هم غیر قابل باور نیست که مردمی به کشتن کسی راضی شوند بدون آنکه گناهی برای او قائل باشند.

در این میان این روزها دروغ‌های بسیاری از باور فلسطینیان نسبت به شیعیان گفته می‌شود که موجب شد تا با یکی از دانشجوهای فلسطینی دانشگاه تهران مصاحبه‌ای بکنم تا از کم‌کیف ماجرا خبردار شوم، جدای از اینکه در هر جامعه انسان‌های ناشایست یافت می‌شود ولی، مردم اهل غزه عمدتاً شافعی بوده و برای اهل بیت و پنج تن احترام قائلند و جالب ماجرا این است که آنجا فهمیدم در فلسطین اسرائیلی‌ها راجع به ایرانی‌ها و شیعیان نفرت پراکنی می‌کنند و بالعکس در ایران راجع به فلسطینیان بدگویی می‌کنند و این همان داستان ایجاد تفرقه بین مسلمین است اما با این حال کم نیستند از افراد مذهبی در کشور که

عاشورا به وقت غزه

اکبرها و علی اصغرها، یک به یک به مسلخ عشق رفته، قربانی میشوند.

ندای عقيله بنی هاشم یکبارہ صحنه را عوض میکند...: «مَا رَأَيْتُ إِلَّا جَمِيلًا»

اینک تاریخ تکرار شده است و من در قطعه ای از بهشت محو تماشای «عاشورای مُدرن» هستم. تیرسه شعبه ای که از چله کمان کاهل اسدی رها شد و بر گلوی مبارک شیرخواره شش ماهه نشست اینکه خمپاره ای است که گلوی کودکان غزه را نشانه رفته... اسب هایی که بر پیکر مبارک اباعبدالله تاخته شد، اینک در قالب رد تانک های مرکاوا بر روی بدن مردم مظلوم غزه جا خوش کرده است...

هنوز هم عباس بن علی میدان داری میکند و غیرت شیعه دست ردی به امان نامه های اموی...!

هنوز هم حسین در غزه ندای: «هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يُنْصُرُنِي؟» سر میدهد...

آیا به راستی کسی هست تا فرزندان حسین را یاری دهد؟!

۶۶

متین هادیلو • کارشناسی علوم سیاسی

همان هنگام که ریزش قطرات اشک بر سفیدی کاغذ برایم تداعی کننده ی بمباران های پیاپی «بیت الله الحرام» است و مرا با خود به میان مخروبه های در خون خفته ی غزه میبرد، همان هنگام که پیکر مطهر شهیدای مقاومت با هر موج انفجار به آسمان پرتاب شده، بر بال ملائکه سوار می شوند و به عرش الهی پر می کشند، درست همان هنگام که ندای حق سالار شهیدان مقاومت، شهید سید حسن نصراله از میان خاک ریزهای مقاومت در ذهنم طنین: «قطعاً سننتصر» سر میدهد.

درست همان هنگام که پدری را آشفته به دنبال یافتن پیکر چهار فرزند شهیدش میبینم، درست همان لحظه که رد تانک های اسرائیلی بر پیکر نیمه جان کودکان بی گناه جا خوش میکند، همان هنگام که خانه امید نو عروسان بر سرشان ویران میشود...

درست همان لحظه که عاشورایی دیگر برپا میشود و علی

ساعت هاست که در محکمه عدل الهی گوش جان به طنین قدسی مقتدا و مرادم محمد مصطفی سپرده ام که فرمود: «خَاسِبُوا وَ زُنُّوا قَبْلَ أَنْ تُؤْزَنُوا وَ تَجْهَرُوا لِلْعَرْضِ الْأَكْبَرِ». و در مقابل قاضی القضاات نفس، «الهی العفو» می خوانم و از خداوند بخشایشگر طلب آمرزش میکنم در قبال هر آنچه از دست و زبانم برای به تصویر کشیدن جنایات رژیم غاصب صهیونیسم در غزه ساخته بود و این عبد سراپا تقصیر از آن غافل بود.

به راستی که صواب این است در باب حماسه و مظلومیت غزه دیوان ها به قلم تحریر در آیند تا ابعاد «مسئله اول جهان اسلام» آنگونه که شایسته و بایسته است تبیین گردد، اما اینک که قلم در دستانم بد مستی میکند و واژگان مظلومیت، رزم جامه پوشیده، اذن جهاد کرده اند و حقارت سکوت، رنگ سیاه و سرخ خیابان های غزه را دارند، درست

جامعه اسلامی دانشجویان
دانشگاه تهران

صاحب امتیاز:

جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه تهران

مدیر مسئول: علی صادقی

سر دبیر: محمد علی چاپار

ویراستار: علی بیرامی

طراح و صفحه آرا: محمد هادی کیان